

Nicolas Vyncke, CEO van Ingenium (Brugge):

Ingenieurswerk is ook mensenwerk

Christina Van Geel, Stem & Pen

Nicolas Vyncke: Ik heb Latijn-Grieks gestudeerd. Ik ben verslingerd aan poëzie en woorden kunnen mij omverblazen. Maar de ware kunst zit toch in de natuur. Ik bewonder *biomimicry*, de wetenschap waarbij we als mens de genialiteit van de natuur bestuderen om deze proberen toe te passen in ons dagelijkse leven. Dat er bijvoorbeeld vanuit het frêle en minuscule lichaam van een spin een supersterke draad komt, ongelooflijk! Als we dat proces als mens zouden kunnen benaderen, zouden we supersterke materie kunnen produceren zonder de noodzaak aan extreem hoge temperaturen en energieverpilling.

In de zomer van 2020 ben ik met mijn vrouw gaan wandelen in de Pyreneeën. Boven ons cirkelde een stel koningsarenden. Ze hangen quasi stil in de lucht en duiken pijlsnel naar beneden als ze honderden meters lager een marmot zien huppelen. Als ik zo iets zie, 'val ik op mijn gat'. Ik kan eindeloos verwonderd zijn over de pracht van de natuur.

Over roots en wings

Ik ben ingenieur geworden omdat de appel niet ver van de boom viel, mijn vader achterna. Maar als een fils à papa meteen na mijn studies op een zilveren schoteltje de familiezaak ingedragen worden, dat wilde ik niet. Ik ben me eerst in andere bedrijven gaan bewijzen. Ik wilde mezelf en anderen overtuigen dat ik het waard was om in de familiezaak te stappen. Wat ik dus uiteindelijk met veel plezier en overtuiging gedaan heb.

Ik heb het enorme geluk gehad dat ik bijna tien jaar heb mogen samenwerken met mijn vader. Tijdens mijn 'groei' in het bedrijf heeft hij zich alsmaar minder gemoeid. Mijn speelveld werd steeds groter. Maar hij was er altijd als ik een moeilijke beslissing moest nemen. En als het tegenzat kon ik altijd bij hem terecht. Ik ben hem oneindig dankbaar voor dit langzame en bewuste groeiproces. Vertrouwen krijgen is echt een basis om te kunnen groeien. Diepe wortels geven je sterke vleugels, als mens en

als ondernemer. Roots om standvastig stormen te doorstaan. Wings om te vliegen naar onontdekte gebieden. Alleen zo kan je ook je dromen beschut en krachtig laten groeien.

Groen is poen

Ik ben een positieve denker. Ik zie overal opportuniteiten. Kijk, de wereld heeft een probleem. De klimaatverandering is een feit. Wij hebben als mens dat probleem gecreëerd maar we kunnen het ook weer oplossen. Dat is mijn passie en mijn missie geworden. Want als ingenieurs kunnen we hier een belangrijk verschil maken.

Vroeger waren ingenieurs bij wijze van spreken 'een stukje noodzakelijk kwaad' in een bouwproject. Ook Ingenium was ooit een 'klassiek' ingenieursbureau dat zich weinig vragen stelde over energie en duurzaamheid. Ik vond nochtans dat we daarin wel een belangrijke rol te spelen hadden. Ik ben beetje bij beetje, en met behulp van vele enthousiaste jonge ingenieurs rond mij, erin geslaagd die extra dimensie in ons DNA in te brengen. Als ingenieurs denken we nu mee over duurzaamheid, over hoe we gebouwen, wijken en steden klimaatneutraal en energiepositief kunnen maken. Dat voelt ongelooflijk goed. Jonge mensen die bij Ingenium komen werken, doen dat vaak vanuit die gedeelde missie om de wereld beter te maken. Daar word ik gelukkig van.

Maar we moeten ook realistisch zijn. Doorslaggevend is toch dat een omslag naar meer duurzaamheid absoluut economisch rendabel moet zijn. Wel, 'groen is poen', zoals ik ooit hoorde van een Nederlander. Kijk bijvoorbeeld naar de zonnepanelenevolutie. De gemiddelde Vlaming legt geen zonnepanelen om belangeloos het klimaat te verbeteren. Neen, hij doet het vooral omdat hij ziet dat hij daarmee finaal geld kan verdienen of besparen. Economische haalbaarheid blijft dus een essentiële maar realistische voorwaarde om de duurzame transitie te versnellen.

Nicolas Vyncke werd in 1970 geboren als zoon van Herwig Vyncke, oprichter en CEO van ingenieursbureau Ingenium in Brugge. In 2005 nam ir. Nicolas Vyncke de fakkel over van zijn vader. Gedreven door klimaatuitdagingen die almaar duidelijker én prangender worden, maakte hij vanuit een positief wereldbeeld van het ingenieursbureau een toonaangevende speler. Door nu al een antwoord te geven op de energievraagstukken van morgen, creëert Ingenium een meerwaarde voor de generaties van de toekomst. Duurzame groei is daarbij belangrijk, wil Ingenium een stempel drukken op de toekomst en relevant blijven. Via diverse overnames is de onderneming uitgegroeid tot een groep met ruim 90 medewerkers.

Binnen Ingenium is winstmaximalisatie voor mij geen doel op zich, maar als we onze stempel op de toekomst willen drukken, dan moet dit bedrijf wel vooruit. We kunnen de wereld alleen een stukje beter en duurzamer maken als we relevant zijn en blijven.

It's the people, stupid

Misschien ben ik wel een atypische ingenieur. Ik herinner me mijn eerste sollicitatiegesprek waarbij de hoofdingenieur van dat bedrijf zei: "Reken dat maar eens uit, jongen". "Ola, ik kom hier niet werken om te rekenen", zei ik. "Ik ben een ingenieur die met mensen wil werken, ik wil dingen in beweging zetten. De cijfers zijn niet mijn eerste drijfveer." Ik heb de job niet gekregen. (Lacht) Er was duidelijk geen match.

Een van onze belangrijkste slogans is 'ingenieurswerk is mensenwerk'. Achter alles wat we doen zit een mens. Elk jaar met nieuwjaar herhaal ik dat het mijn droom is om met Ingenium dat plekje te creëren waar iedereen zijn talenten kan ontplooiën en gelukkig kan zijn. We kijken heel bewust naar de talenten van onze medewerkers en hoe we die in onze organisatie kunnen inschakelen. We geven hun kansen en zij grijpen ze, dat is machtig om te zien. 'Plus est en vous', dat is ook zo. Elke medewerker drukt op zijn eigen unieke manier zijn stempel op het bedrijf. Ze zijn onmisbare radertjes die de boel draaiende houden. En ik passeer af en toe met mijn 'oliepul'

en zorg dat alles gesmeerd loopt. Ik inspireer, stuur bij en zet de koers uit, maar nooit alleen. We zijn een team.

Als je mensen verantwoordelijkheid en respect geeft, haal je er zoveel meer uit. Ik hang soms in de touwen: een klant die klaagt, een project dat we verliezen of een medewerker die zijn ontslag geeft. Dan doe ik een rondje door het bedrijf. Ik maak een praatje met mijn medewerkers. Ik vraag hoe het met hen gaat, waar ze mee bezig zijn. Als ik dan dat vuur in hun ogen zie branden, dan herleef ik. Zij dragen het bedrijf, ook als ik in de touwen hang. Zij zijn mijn mentaal vangnet.

Bij een grote persoonlijke crisis, nu twaalf jaar geleden, viel de hemel op mijn hoofd. Aangereden worden in de flank waar je je het meest beschermd voelde. Dat leidde tot een groot moment van twijfel: Waar ben ik mee bezig? Heeft het allemaal wel zin? Ik heb die twijfel en pijn toen gedeeld met mijn medewerkers, en de reacties vanuit de groep waren hartverwarmend. Ze hebben me weer moed en perspectief gegeven. Het zijn mensen die me door de donkere momenten helpen, altijd weer mensen.

Van Gidts tot Mars

Ik ben bestuurder in **Groep Gidts vzw**, een groep van organisaties die extra kansen creëren met en voor mensen met een beperking. Die mensen maken de wereld écht beter. Iets kunnen betekenen voor iemand met een beperking, dat is waanzinnig mooi en essentieel. Met Ingenium zit ik in de wereld van de aannemers en de investeringen, de tamelijk harde financiële wereld waar mensen – we moeten dat toegeven – niet altijd het belangrijkste zijn. Dat contact met een wereld waarin mensen het centrum zijn van alles doet me deugd. Dat zet mijn geest en mijn hart open. Het is een levensleerschool.

Mensen sturen ook mee mijn ondernemersdromen.

Mijn oom **Dirk Vyncke** bijvoorbeeld (*oud-bedrijfsleider van Vyncke nv, wereldspeler op vlak van de productie van energie op basis van de verbranding van afval, CVG*) is een ongelofelijke inspirator. Die man is bijna vierenzeventig en de energie spat er nog steeds af! Ongelofelijk! En Elon Musk uiteraard, fantastisch wat die man allemaal doet. Een visionair pur sang. Als Elon Musk zegt dat we naar Mars gaan, dan gaan we naar Mars. Overtuigd zijn dat iets kan lukken, is een belangrijke voorwaarde om ook echt te slagen. Met de realiteitszin natuurlijk dat iets kan mislukken. Maar dat is geen reden om het niet te proberen. Erin geloven en ervoor gaan, dat is het begin van elke droom. Lukt het niet meteen, dan probeer je opnieuw. Die koppigheid inspireert mij.

Elke avond wanneer ik ga slapen dank ik voor de dag. En elke ochtend sta ik op met de ambitie om de wereld een beetje beter te maken, groener, duurzamer en menselijker. Er zouden een pak minder problemen zijn als we allemaal wat meer tijd en begrip zouden hebben voor elkaar. Ik zie totaal niet in hoe we van de wereld een betere plek maken door te radicaliseren en te polariseren. We hebben elkaar nodig. Om van elkaar te leren, om elkaar te inspireren en mekaar moed te geven. Ik merk dat ook professioneel. Als ik ergens niet uit raak, ga ik praten met mensen. Dat is de beste manier om knopen door te hakken, helder te zien en beslissingen te nemen. Alleen lukt het niet. Mensen inspireren, en zetten dingen, gedachten en dromen in beweging.